

خولیای نووسین و شه‌پۆلی شیعی نوو له ئیران

هاشم سه‌راج

«خولیای نووسین» کتیبییکی ره‌خنه‌یی شاعیر و رۆماننوس و ره‌خنه‌کاری ئیرانی «رزا بهراهنی» یه، ئەمەین گهردیگلائی وه‌رگێراوه‌ته سه‌ر زمانی کوردی و ده‌زگای تووژینه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی له‌ سالی ۲۰۰۸ به‌چاپی گه‌یانده‌وه، ئەم کتیبه‌ی بچکۆله‌یه‌ سه‌ن بابه‌تی گرنگی ره‌خنه‌یی له‌ خو گرتوه، وێرای فه‌ره‌هه‌نگۆکه‌کی وه‌رگێری کوردی، بابه‌ته‌کان بریتین له‌مانه، نووسراوی ئازاد، زمانی ئازاد، نووسراو و مه‌رگ، من له‌م خویندنه‌وه‌یه‌دا پێم باشه‌ ئاوڕیکی خێرا له‌ شه‌پۆله‌ نوویه‌ شیعییه‌کان، یان شه‌پۆله‌ شیعییه‌ نوویه‌کانی ئیران بده‌مه‌وه، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش له‌ رێگه‌ی ئینتەرنیت‌ه‌وه‌ سوود له‌ نووسین و هه‌له‌سه‌نگاندنێکی ئەحمده‌ حه‌یده‌ری و حه‌مه‌ کوه‌تی وه‌رگرم که به‌یه‌که‌وه‌ کاریان له‌ تیمه‌ی شه‌پۆله‌ شیعییه‌ نوویه‌کانی «ئیران» دا کردوه، مه‌به‌ستم ئەوه‌یه‌ بزانیان رزا بهراهنی له‌ کتیبی «خولیای نووسین» دا چۆن ئاماژه‌ بۆ «شیعی زمانی» دده‌ا، که‌ خودی خو‌ی به‌ دامه‌زرینه‌ری ئەم شه‌پۆله‌ شیعییه‌ داده‌نریت، هه‌روه‌ها شاعیرانی کوردستانی رۆژه‌ه‌لات تا چ ئاست و راده‌یه‌ک سوودیان له‌ بنه‌ماکانی شه‌پۆلی شیعی «حجم» و شیعی

«زمانی» وه‌رگرتوه‌وه. ئەحمده‌ حه‌یده‌ری و حه‌مه‌ کوه‌تی له‌فایلی شیعی هاوچه‌رخێ ئیراندا که به‌ زمانی عه‌ره‌بی نووسراوه، تیبیدا شه‌پۆله‌ شیعییه‌ نوویه‌کان به‌ شینه‌یی و یه‌ک له‌ دوای یه‌ک ده‌خه‌نه‌ روو و ئەزموونی شیعی به‌ شیکێ زۆر له‌ شاعیره‌ ئیرانییه‌کان دیاری ده‌که‌ن، یان چۆن شاعیر له‌ شه‌پۆلیکی شیعییه‌وه‌ بۆ شه‌پۆلیکی شیعی تر ده‌گوازریته‌وه، سه‌ره‌تا جه‌خت له‌وه‌ ده‌کریته‌ که «نیما یوشیج-عه‌لی ئەسه‌فه‌ندیاری» چۆن ده‌قی «ئه‌فسانه» بلاوده‌کاته‌وه، ئەفسانه‌ چه‌شنی مانیفیستیکی شیعی ده‌توانیت ره‌وشی بێده‌نگی شیعی ئیرانی بشکیتیت، له‌ رووی فۆرم و موزیک و خودگه‌راییه‌وه‌ جوړیک له‌ گـۆـرـانـکـاری به‌ریا بکات، نیما یوشیج له‌ سێبه‌ری «المشروطه- شوێشی ده‌ستووری» دا یاسا سه‌خت و دژواره‌کان ده‌سمیت. شوێشیک که‌ ده‌قی شیعی و په‌خشانی له‌ پیناو خزمه‌تی حزب و نه‌ته‌وه‌ به‌ره‌و پیکهاته‌یه‌کی دروشمنامیژ ده‌برد، یه‌کێ له‌ وانه‌ی دژایه‌تی شیعی نیما ده‌کرد «په‌رویز خانلری» بوو، په‌رویز شیعه‌کانی «ریلکه» ی به‌شیوه‌ی په‌خشان وه‌رده‌گێرایه‌ سه‌ر زمانی فارسی، له‌

هه‌مان کاتدا سه‌رنووسه‌ری گۆقاری «سخن» بوو، سوخه‌ن گۆقاریکی ئەده‌بی بوو، به‌سه‌کۆی ده‌نگی شیعری کلاسیکی داده‌نرا که دژ به‌نوێکاری بوو، ئەوکاته له‌ئێران دکتۆر مه‌هدی حه‌میدی شیرازی و هومه‌ن به‌باشترین شاعیری ڕیپازی شیعری کلاسیکی ده‌ژمێردران و ده‌قه‌کانیان له‌گۆقاری ناوبراودا بلاوده‌کرایه‌وه، دواتر خانلری به‌رانیه‌ر به‌نیما له‌هه‌ندێ بیروپراکانی پاشگه‌ز ده‌بیتته‌وه.

نیما یوشیج ده‌یگوت: ئەوه بنووسن که شیعری تێیاندا دایده‌گیرسینیت، چۆنه‌ وه‌ک خۆی بینووسنه‌وه، تا دووچاری دووپاتکردنه‌وه و دووباره‌بوونه‌وه نه‌بن، وه‌ک ئەو شاعیرانه‌ی به‌شێوه‌یه‌کی شێواو دووچاری دووباره‌بوونه‌وه هاتن، شاعیره‌ نیما ییه‌کان به‌گشتی به‌بیروپراو بۆچوونه‌کانی نیما په‌یوه‌ست بوون، نه‌وه‌ی یه‌که‌میان بریتی بوون له‌ئه‌حمه‌دی شاملوو، مه‌هدی ئەخه‌وان ثالث، سیاوه‌ش کسرائی، هۆشه‌نگ ئیبتهاج، ئیسماعیل خوئی، نادر نادر پوور، ئیسماعیل شاه‌رودی، فه‌ریدون توللی، نه‌وه‌ی دووهم: سوهراب سپیته‌ری، مه‌نوجهر ئاته‌شی، شه‌فیعی کدکنی، مه‌حمود موشره‌ف، ئازاد ته‌هرانی، فه‌روغ فروخزاد، به‌لام ئەوه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه‌ دواجار هه‌تده‌مه‌، یان شوکی نیما ئەو دوو نه‌وه‌یه‌ی له‌به‌ندیخانه‌ی شیعری ئازاد کرد و ای لیکردن هه‌ر شاعیریکی له‌مانه‌ نیمچه‌ قوتابخانه‌یه‌کی شیعری دا‌مه‌زرینیت، دوا‌جار ئەوه‌ ئەو حه‌لقه‌یه‌یه‌ که له‌ ئێران نه‌خشه‌ی شیعری و فۆرمی قه‌سیده‌ ده‌گۆریت، ئەحمه‌دی شاملوو له‌ ڕیگه‌ی به‌دواداچوونی شیعری جیهانییه‌وه‌ له‌قاوغی نیمایێ ده‌رده‌چیت و

قه‌سیده‌ی سپی ده‌ته‌قینیتته‌وه، پاشان ڕۆلی گرنگی «فه‌ره‌یدون په‌هنما» که به‌جانتایه‌کی پراوپر له‌ شیعری نوێ له‌ فه‌ره‌نساوه‌ ده‌گه‌ڕیتته‌وه‌ ئێران، ئیتر زۆریه‌ی شیعره‌کان به‌ زمانی فه‌ره‌نسی و ئینگلیزی نووسراون، فه‌ره‌یدوون په‌هنما ده‌ست ده‌کات به‌ وه‌رگێرانی شیعره‌کانی نیو جانتاکی بۆ سه‌ر زمانی فارسی، ده‌قه‌کان بریتی بوون له‌ شیعری هه‌ریه‌ک له‌ لۆرکا، پۆل ئیلوار، ئاراگۆن، ئەندری بریتۆن، گیۆم ئەپولینیر، ڕوفائیل ئەلبیترتی، شاملوو به‌ ناسینی فه‌ره‌یدوون په‌هنما، دووچاری شوکی دووهم دیت، هه‌تده‌مه‌یه‌ک له‌ جیگه‌وتی شوکی نیما که‌متر نییه‌، فه‌ره‌یدوون کتیبی جۆراوجۆری ده‌دايه‌ شاعیره‌کان تا بیخویننه‌وه، هاوکات کۆمه‌کی داراییشی ده‌کردن بۆ چاپکردنی کتیبه‌کانیان، ئەم ڕۆل و چالاکییه‌ ئەده‌بییه‌ی فه‌ره‌یدوون په‌هنما و گه‌رانه‌وه‌ی له‌ فه‌ره‌نساوه‌ بۆ ئێران به‌و جۆشوخروۆش و روحی مۆدێرنه‌وه، به‌خشش و چالاکییه‌ ئەده‌بییه‌کانی «دکتۆر فه‌ره‌اد پیربالی» م‌بیر ده‌خاته‌وه‌ فه‌ره‌اد پیربالی به‌ دوا‌ی راپه‌ڕینی سالی ۱۹۹۱ به‌ هه‌مان روحی مۆدێرنه‌وه‌ له‌ فه‌ره‌نساوه‌ ده‌گه‌ڕیتته‌وه‌ کوردستان و چه‌شنی فه‌ره‌یدوون په‌هنما جانتاکی پره‌ له‌ ده‌قی شیعری جیهانی و پڕۆژه‌ی جۆراوجۆری ئەده‌بی، سه‌ره‌تا گۆقاریکی ده‌رده‌کات به‌نیوی - وێران - و تێیدا بایه‌خ به‌ ئەده‌بیاتی دادایی و سه‌وریالی و ده‌قی فۆرمالیستی ده‌دات و به‌روحیکی مۆدێرن شیعری و چیرۆک و نۆقلیت و ڕۆمان و شانۆنامه‌ ده‌نووسیت و چه‌ندان شیعری جیهانی و ده‌رده‌گێرتته‌ سه‌ر زمانی کوردی، فه‌ره‌اد پیربالی له‌ ئەوروپا ده‌قی «خوینێ پیس» ی رامبو و ده‌ده‌گێرتیت و له‌ هه‌ولێریش ده‌قی «به‌له‌می مه‌ست» و چه‌پکیکی

شیعری ژاک پرتیتر و باخچه‌یه‌ک شیعری فه‌ره‌نسی، ده‌قه‌کانی بۆدلیر و برۆتۆن و رامبو و پۆل ئیلوار... تاد، هه‌روه‌ها دکتۆر فه‌ره‌اد پیربالی، کتیبیک داده‌نیت به‌نیوی ڕیپازه‌ ئەده‌بییه‌کان، وێرای بایه‌خانی به‌ هونه‌ری شێوه‌کاری و شانۆ و گۆرانی و لیکۆلینه‌وه‌ ده‌رباره‌ی میژووی هونه‌ری شێوه‌کاری و میژووی سینه‌ماکانی کوردستان و میژووی سه‌ره‌له‌دانی یه‌که‌م په‌خشانی کوردی ده‌نووسیت و له‌ کۆر و کۆبوونه‌وه‌کاندا داکوکی له‌ ئازادی نووسین و ئازادی تاک ده‌کات، ئیستاش به‌ هه‌مان هیزی ئەده‌بی سه‌رقالی نووسینی جۆریکی له‌ شیعره‌ که‌ ده‌که‌وتته‌ نیوان شیعری حه‌ج و شیعری زمانی و ده‌نگیه‌وه، به‌ کورتی دکتۆر فه‌ره‌اد پیربالی دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ فه‌ره‌نسا زۆرتین ژانری ئەده‌بی و هونه‌ری تاقی ده‌کاته‌وه، ئەم حاله‌ته‌ی فه‌ره‌اد پیربالی گوتیه‌کی «پۆلان بارت» م‌بیر ده‌خاته‌وه‌ که له‌ کتیبی «چێژی ده‌ق» دا جه‌ختی له‌ سه‌ره‌ ده‌کات، ده‌لی: هونه‌رمه‌ند، یان نووسه‌ر ده‌توانی ژانره‌ ئەده‌بی و هونه‌رییه‌کان یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک تاقی بکاته‌وه، بۆ نموونه‌ شێوه‌کاریکی له‌ باره‌ی ده‌قیکی شیعری بنووسیت، یان سینه‌ماکاریکی له‌ باره‌ی موزیک... تاد. هه‌له‌به‌ته‌ ئەم حاله‌ته‌ پێوه‌ندی به‌ هیزی دا‌هینان و چۆنه‌تی به‌کاربردنی ئەم هیزی ئیکسیریه‌وه‌ هه‌یه، ئیستا دووباره‌ ده‌گه‌ڕیمه‌وه‌ سه‌ر شه‌پۆله‌ شیعرییه‌کان له‌ ئێران و به‌رده‌وامی به‌ باسه‌که‌ ده‌ده‌م - شه‌پۆلی نوێ - موج نو - دیارترین ده‌نگی ئەم شه‌پۆله‌ شیعرییه‌ی ئەحمه‌د ره‌زا ئەحمه‌دی بوو، که‌سه‌ کاربگه‌ر بوو به‌ تیکسته‌کانی هه‌ریه‌ک له‌ سوهرابی سپیته‌ری و بیژهن جه‌لالی، ئەم

شه پۆله زۆرتر متمانهی ده کرده سهر جوړتیک له لیریک و وینهی شیعی، گرنګترین کۆله کهی شیعی ههور و با و درهخت و شینیتی ئاسمان و حالته رۆژانهیی و خودبیه کان بوو. بهر له وهی له شه پۆله شیعییه کانی تر بدویم، پیم باشه ئامازه به وه بدهم که ههر دوو نووسهر ئه حمهد حه یدهری و حه مزه کوتی له م لیکۆلینه وه یه دا ههول ده دن جوړتیک له لیکچوون و هاوبه شی له نیوان شه پۆله شیعییه ئیرانییه کان و عه ره بیه کاندا بدۆزنه وه و له ده سپتیکی نووسینه وه جهخت له سهر ههول شه شیعییه کانی ههریک له نیما یوشیج و بیژن جهلالی و ئه حمهدی شاملو ده کهن،

- قطعنامه / ریکه وتن، مانیفیستیکی له پیناو قه سیده ی په خشان

شاملو له قه سیده ی دریتی په خشاندا، له مهینه تی گهل و نه ته وه کان و سته می دیکتاتورده کان ده دوا، تییدا ههستی نه ته وه یی و چه ره سه ری زیندانییه سیاسییه کان ده خرایه روو، له رووی هونه ریشه وه بایه خی به بنیادی موسیقی و خودی تاقه وشه ددها، قه تعنامه وه ک قه سیده به کی سپی بانگه شه به ک بوو بو سه ره تانی قوناغیتیکی نوی و کوتایی هینان به هه ژمونی شیعی نیمایی، که نیوه ندی شیعی ئیرانی داگیر کردبوو.

- شیعی حجیم / «شیعی شه شپالوویی «التکعیبی»، یان ئاوژییه «الموشور» شیعی حجیم زۆر له شه شپالوویه کی شووشه یی دهکات کاتیک تیشک دهیسمیت و تیشکه که دابهش ده بیت بو تیشکه گهلکی رهنگی، لیره دا خودی تاقه وشهش به هه مان شپوه قه سیده دهسمیت تا بو زۆر جوړه تاقه وشه دابهش بکرت، شاعیری حجیمی ته رکیز له سهر یاریکردن به زمان

دهکات، ئه مهش له ریکه ی داوختن و پیشخستنی تاقه وشه کانه وه ئه نجام ده دریت، ئه و وینه یه ی که پیشکه شی دهکات بو ئه وه یه جوړتیک له کیسه و ناکۆکی له نیوان وینه کاندا دروست بیت، پیکهاته ی شیعی حجیم زۆرتر پشت به م حالته و بنه مایانه ده به ستیت که له سهر وه ئامازه م بو کردن، لیره دا ئامازه به یه دوللا روئیایی شاعیر ده کرت، که بنه مای شیعی ته کعیبی داناوه و ئه و شاعیرانهش که واژوویان له سهر مانیفیستی شیعی حجیمی کردوه بریتی بوون له بیژن جهلالی، په روژی ئیسلام پوور، مه حمود شجاعی، به هرام ئه رده بیلی، منوچهر شیبانی، هوشه نگ تندرکیا، فیروز ناجی... تاد له روویه کی دیکه وه شیعی حجیم بایه خی به توخمی دیالۆگ ددها، به تایبه تی له گهل میشمه گهز و هه ندی له ئاژه لان. له وانیش پشپله.

- شیعی دیگر = شیعی دی = الشعر الاخر «۱۹۶۰»، هه مان گروپ و لایه نگرانی شیعی حجیم بوون، ویستیان مۆزک و خه سلته و تاموویه کی تر به قه سیده به خشن، بایه خیان به رهوت و ئاراسته یه کی جیای شیعی دا، رهوت و ئاراسته یه ک که سۆفیزم و بیرخستنه وه ی زمانی به یه که وه کو دهکاته وه، دیارترین شاعیرانی ئه م شه پۆله بریتی بوون له بیژن ئیلاهی، سیروس ئه تابای، پیروژ ئیسلام پوور، مه حمود شجاعی، فه یروز ناجی به هرام ئه رده بیلی..

- شاعیرانی گوفتار: ناخواتن، یان په یف [الحدیث أو الکلام] شاعیر له گوفتاردا قه سیده که ی به و شپوه یه ده نووسیت وه ک چۆن قسه دهکات و ده ژیت، شه پۆلی گوفتار پینش شووشی ئیسلامی له ئیران، قه سیده گهلکی په رشوبلاو

بوو، به لام دوای رویشتنی «سهید عه لی سالحی بو تاران که به گرنګترین دهنگی گوفتار داده نرا، شاعیرانی سهر به م جوړه قه سیده یه یه کیان گرتوه، هه لبه ته سهید عه لی سالحی دوای ئه وه ی ده چیتته تاران له شه پۆلی شیعی ناب پاشگهز ده بیته وه و رووده کاته سه رکیشی و موغامه ره ی شیعی تر.

له شاعیره گرنګه کانی گوفتار، نوسره ت رهحمانی، مه جید زهمانی ئه سیل، محمه د حسین جه عفریان، عه لی باباچاهی، سهید حه سه ن حسینی، به لام له بنه ره تدا ره گوریشه ی شیعی گوفتار بو سرووده کانی زه رده شت و ده قه کانی حافزی شیرازی و شیعه رکانی مه ولانای رومی «مه وله وی» ده گه ریته وه.

- موج ناب، الموجة النقیة» شه پۆلی په تی و بیگه رد و پالاوته. شه پۆلی ناب سالی ۱۹۵۷ له باشووری خوژئاوای ئیران و له پارێزگای خوژستان سه ری هه لداو دواتر رووی کرده شوینه کانی تر، ئه وکات سهید عه لی سالحی له ته مه نی بیست سالییدا بوو، که بیروکه ی شیعی «دیگر» کاری تی کردبوو، ده یوست شه پۆلی ناب به بیگه ردیه که ی رووبه ره شیعییه کان داگیر بکات، به متمانه کردن له سهر تیئاخنینی ره گه زی که له پووری روژنبیری به ختیار، به سه ره جم دابونه ریت و هیماکانییه وه، شاعیر هه ولی ددها له تیکسته که یدا زار «لهجه» ی به ختیار بلابو بکاته وه، شاعیره گرنګه کانی شه پۆلی ناب بریتی بوون له، سهید عه لی سالحی، سیروس رادمنش، ئاریا ئاریاپوور، حه مید که ریم پوور، هوشه نگ جالکی... تاد.

دواتر دوو شاعیری تر چوونه پال شه پۆلی ناب و هه ولیان دا

رۆشنییری لۆکالی خۆیان بناخنه نیو دهقه کانیان که بریتی بوون له سهید نه عیم موسهوی و مهحمود نائل.

- شعر به دقیقه اکنون «الشعر، بالدقیقة الحالیة» شاعر له م خوله کهی ئیستادا.

فه یرووزه میزانی کچه، شاعیر هه لێژاردیه که شیعری ناماده کرد و دهقی کۆمه لێک شاعیری له خو گرت، ئەم هه لێژاردیه هه و لێک بوو بو ناساندن و پێشکەش کردنی واقیعی شیعری له ئێران و له دوا یین خوله کدا، خاتوو فه یرووزه له دیاری کردنی شیعره کاندای گرنگی بهم خالانهی خواره وه دابوو، هه لێژاردنی کۆمه لێک دهقی کورت که لایه نی هونه ری و ئیستیتیکی روونی «شفافیة» یان تیدا به هیزه وه له هه مان کاتدا هه لگه ری جوړیک له توخمی شیعره گه رایین، دیارترین شاعیرانی ئەم شه پۆله، فرامرز سلیمانی، سیروس رادمنش، فیرووز ناجی، هۆشه نگ جالنگی، قاسم ئاهنن جان، فهیمه غنی نجاد، بیژن جه لالی، هرمز عه لی پوور، ئاربا ئاربا پوور، به لām له کۆتاییدا ئەم هه ول و کۆشه ی خاتوو فه یرووزه له نیوه ندی ئەده بی ئیرانیدا نه بووه رتیباز و شه پۆل و قوتابخانه و ئاراسته یه کی شیعری و ئەده بی.

- رهزا به راهه نی و «شعر زانی» : شیعری زمانی رهزا به راهه نی شاعیر و رهخنه کار و رۆماننوس له دایکبوی سالی ۱۹۳۵ ته بریز- ئیرانه، خاوه ن ۵۴ کتیبه و وێرای کتیبیکی گه وره و قه به ده رباره ی شاعر و په خشان، به راهه نی له ده ورانی حوکمرانی «شا» دا ۱۰۲ رۆژ له زبندانی تاقه که سه ی به ند ده کریت، دوا ی شوړشی ئیسلامی و له سالی ۱۹۹۶ ئیران به جی دیلت و رووده کاته ولاتی که نه دا، به راهه نی

له نووسینیکیدا که له سایته «الحوار المتمدن» دا بلا وکراوه ته وه زۆر به راشکاو ی دا کۆکی له مافی نه ته وه جوړا و جوړه کانی ئیران ده کات و پتی وایه زمانی فارسی له سه رجهم داموده زگا کولتووری به کاندای به شیوه یه کی فه رمی هه ژمونی خو ی سه پاندوه بواری بو زمانی پیکهاته و نه ته وه جیاجیایکانی تر نه هیشته و ته وه، بو یه داوا ی ماف و ئازادی بو نه ته وه کانی ئیران ده کات و ده لی ناکریت تاکه کانی نه ته وه له خو یتندنه وه و نووسین و گه شه و پیکه و تنی کولتووری به زمانی دایک بی به ش بکرین.. من مه به ستم له م نووسینه دا زۆتر جه ختکردنه له سه ره شه پۆلی شیعری زمانی، که رهزا به راهه نی به دامه زرتینه ری داده نریت، هه روه ها چه ز ده که م بزانه به راهه نی له کتیبی «خولیا ی نووسین» دا چۆن له چه مکی زمان و شیعری زمانی ده دوت، به راهه نی سه ره تای نه زمونی شیعری به شیوازی نیمایی ده ست پی ده کات، پاشان ده چیتته سه ره رتیکه ی شیعری سپی، به لām جیگیر ناپیت و ده گاته ئەو بروایه ی شه پۆلیکی شیعری تاییه ت دامه زرتینیت، به راهه نی پیش شوړشی ئیسلامی، دیوانیکی چاپ و بلا و ده کریتته وه، هه روه ها له کتیبی «میترووی نیرایه تی» دا کۆمه لێک تیکستی کۆن و دیرین شی ده کاته وه و تییاندا خه سلته و ناماژه ی زمانی نیرایه تی و باوکسالاری ده دۆزیتته وه، رهزا به راهه نی له شه پۆلی شیعری زمانیدا، ده به ویت گوتاریکی نو ی ده ربیریت، بو یه له دیوانی گوتاریک بو «په پوله کان» دا بانگه شه ی گوتاریکی شیعری نو ی ده کات و به شیوه یه کی متمانه له سه ره زمان ده کات جیا له وه ی که پیشتر متمانه ی له سه ره ده کرا، دیوانی په پوله کان له مانیفیستیک

شیعری نزیکه که نامانجی دامه زانندی گوتاریکی نو یه له پینا و ژیانندنه وه ی جه سته ی شیعری فارسی، به راهه نی له پرۆژه ی شه پۆلی شیعری زمانیدا نه خشه یه کی نو ی ده کیشیت و تیدا متمانه له سه ره گوړینی قه سیده و ده رچوون له یاسا کۆن و نو یه کانی ده کات، دکتور رهزا به راهه نی کاتی بنه ماکانی ئەم شه پۆله شیعریه راده گه یه نیت، له ژیر کاربگه ری بیروبوچوونه هزری و مه عریفی و رهخنه یه کانی هه ره که له (جاک دریدا و رۆلان بارت و یاکوسن) دایه، بو یه شیعری زمانی لای به راهه نی له یاسا کانی زمانی کۆن ده رده چیت و هه ول ده دات بنیاد و پیوه ندی نیوان کار و بکه ر و بهرکار تیک بشکینیت و واتای کات و کاتی ئایدیولوژی له ده ست بدات، تا به یه کجاری له هه ژمونی ئایدیولوژیایکان رزگاری بیت، له م شه پۆله شیعریه دا زمان له دایکبوی چرکه و پیکهاته یه کی شیعریه و ته نیا به رده بازیک نیبه بو بابه ته کانی وه ک خو شه ویستی و جه نگ، به لکو بو به کاره ی تانی خو شه ویستی و جه نگه له پیکهاته و ئاو یته یه کی زمانی و شیعریدا که به ئەنقه ست هه ول ده دات و له رتیکه ی زمانیکه وه چۆن بو ی بلو ی یاری به بابه ته کان بکات و تا بو ی بکریت له بابه ته باوه کان ده ربچیت، له لایه کی دیکه وه شیعری زمانی سپه یس و بو شایی شیعری تیدا یه، سپه یس و رووبه رگه لیک له نیوان وشه کان و کرداره کان جی ده هیلتیت تا خو یته ره به پی خو یتندنه وه ی خو ی و اتا که ته وا و بکات، یان به شیوه یه کی تر قه سیده به کراوه بی ده مینیتته وه تا له گه ل هه ر خو یتندنه وه یه کی بو شاییه کانی نیو ده ق بواریکی بیرکردنه وه بو خو یته ره به یلیتته وه و وشه کان و کرداره کان له گه ل یه کدی

په یوه ست بکات، که واته له م شه پوله شیعریه دا جوړیک له نازادی به وەرگر دراوه و تا بتوانیت له ږنگه ی بیرکردنه وه و لیکدانه وه زهینیه کانیه وه سپه یس و بوشاییه کان پر بکاته وه و جوړیک له واتا به تیکست بیه خشیت، چونکه جوړله ی قه سیده له شه پوله ی شیعری زمانیدا جوړله یه کی بازه نیسه و دواجر ده گاته نه فیکردنیکې زمانی، بوشاییه کانې نیو ده ق رووبه ی هیمن، یان نه وده تا به ژاوه ژاو و ده نگه ده نگن، نه مه یس له پیتاو کار له به ک کردنه له گه ل ده ق و زمانه په رشوبلاوه که ی له گوښه یه کی رووناک، یان تاریکدا، تا خوینه ر خو ی بدوژیتنه وه و گه ردوون نه فی بکات له وانه یه نه فیکردنی گه ردوون خو ی له خویدا نه فیکردنی زمان بیت.

لیره دا به کاربردنی ته کنیکې رووبه ر و بوشاییه هیمن و به ژاوه ژاوه کان له ده قی شه پوله ی زمانیدا، هم خشته ی وشه یه کترپه کانم بیرده خاته وه که چوارگوښه سپیه کان هانی که سه کان ده دن به دوا ی زانیاری جوړ او جوړدا بگه رین هم خودی نه و بوشاییه سپیانه ی نیو ده ق که [نایزه ر] جه ختیان له سه ر ده کات، نایزه ر پی پی وایه هم موو تیکستیکی نه ده بی کومه لیک بوشاییه تیدایه، زورجار خودی بوشاییه ده بیتنه هاندریک بو نه وه ی وەرگر هه ولی پرکردنه وه ی بدات، به لام لای نایزه ر رؤل و چالاکیه کانې وەرگر پیوه ندی به جه مسه ری ئیستیتیکیه وه هه یه، دواتر له م بابه ته ده دویم، له رووبه کی دیکه وه ده کړی به روانینیکې هایدگه ری بوشاییه نیو ده ق به بوشاییه نیو بوونی مرؤف بچوینین، مه به ستم نه وه یه چو ن له جیهاندا ده قی پر و ته و او کو و بهرکه مال

بوونی نیسه و نه وه خوینه ری وەرگر هه ولی پر کردنه وه و پیدان و به خشینی مانای ددهات، بوونی مرؤفیش له سه ره تا وه بوونیکې ناته و او و بی بنه رت و پر له که لین و بوشاییه، مرؤف له ږنگه ی هه ول و کوشش و چالاکیه کانیه وه ده یه وئ که لین و بوشاییه کانې بوونی پر بکاته وه، دواجریش مه رگ دیت و سه رتاسه ری بوشاییه کانې بوونی به یه کجاری و تا هه تایه پر ده کاته وه.. لیره دا بهرله وه ی روو له کتیبی «خولیا ی نووسین بکه م، به پتویستی ده زانم تاماژه به کومه لیک شاعیری روژه لاتی کوردستان بده م که تا ئیستا به هه مان ږچکه و ږیازی شیعری شه پوله ی جه جم و شه پوله ی زمانی ده نووسن، له وانه رها عه لی پوور، یوونس رها یی، حه مه سالح سووزنه ی، ئیبراهیم نه حه ده ی نیا، کامبیز که رمی، جه میل مورادی، که مال نه مینی، شوعه یب میرزایی، نه نوهر عه رب، کاتی خو ی بابه تیکم ده رباره ی نه زمونی شیعری رها عه لی پوور نووسی و کارم له سه ر تاماژه کانې کتیبی «قالیه ک ده ناسم له هه رچی گولیه تی ماندوه» کرد و له یه کی له ژماره کانې گو قاری (رامان) دا بلا و کرایه وه، به لام رهنکه له روژه لاتی کوردستاندا به خششی شیعری [په رویز زه بیح غولامی] مورکیکې تاییه ت و جیاواز وهر بگریت و بکه ویتنه ده ره وه ی نه و دوو شه پوله شیعریه ی که تاماژه م پی داون، چونکه په رویز له نه زمونی تیکسته کانې نه م دوا ییه یدا به به کاربردنی زمانیکې ئیجگار توندوتیژ و ئایرونی و بهرجه سته کردنی وینه ی ده گمه نی شیعری و هزی نه تنو لوی و جوړیک له گیرانه وه ی کورت کار له سه ر تیمه گه لیکې جوړ او جوړ ده کات.. لیره دا هه ز ده کم جه خت له سه ر

هه ندی خالی گرنګ بکه م که په یوه ستن به جیهانی شیعره وه، یه کی له م خالانه توخمی «شیعره گه رایې» یه که له نیو خودی زماندا نیشته جییه، نه م توخمه ئیکسریه لای «جان کوهین» پابه نده به خزین و لادان و ترازانی زمانیه وه، لای «ستانلی فیش» ویرای زمان به چیژ و گه مه زهینیه کانې «وهرگر» ه وه، به لام مه رج نیسه هه موو تیکشکاندن و گه مه و لادان و لیکترازانیکی زمانی، توخمی شیعره گه رایې بهرهم بهیتیت، چونکه شیعره چه لته چه لتی زمانی نیبه!

نه گه ر له روانگه ی جه مسه ره کانې «نایزه ر» ه وه سه یری ده ق بکه ین، که بریتیه له جه مسه ری هونه ری و جه مسه ری ئیستیتیکې، هه ست ده که ین سه رجه م چالاکیه کانې دانه ر به بنه ما و خه سلته و تاماژه کانې شه پؤل و ږیازه شیعریه کانیه وه دواجر له جه مسه ری هونه ریدا بهرجه سته ده کړین، هه لبه ته جه مسه ری ئیستیتیکې لای نایزه ر پیوه ندی به وەرگره وه هه یه، مه به ستم نه وه به له کو تاییدا بنه مای ته وژم و شه پوله ی شیعری بیجگه له کومه لیک داتا و زانیاری، شتیکی تر نیسه، که چی خودی شیعره بوونه وهرتیکې زمانیه وه حه زه به نازادیه کی رها ده کات و هه میسه شووره ی داتا و زانیاریه باو و ده ستنیشان کراوه کان تیکده شکینیت، له هه مان کاتدا دانه ر له ږنگه ی گه مه و لیکدانه وه زهینیه کانیه وه باکراوندی خو ی ده نووسیتنه وه، چونکه به بوچوونی «هایدگر» شیعره زمانه، یان جوړیکه له بیرکردنه وه، له هه مان کاتدا نه وه خوینه ره واتا به ده ق ده به خشیت و ده لاله ته نه گوتراوه کان ده وینیت و جوانیه شارواوه کان ده وژیتنه وه، واته نه گه ر رؤل و چالاکی وەرگر بهر قه رار نه بیت، بی گومان ده قه شیعریه کان

«کتیبه‌کان» له ره‌فهی کتیب‌خانه‌کاندا تۆزیان له‌سه‌ر ده‌نیشیت، مه‌به‌ستم له‌و پیتوه‌ندییه سیم‌پۆلۆژی و ئیستیتیکیه‌یه له‌نیوان وه‌رگر و ده‌قدا، وادیاره هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه ئه‌و نووسینه ئالۆز و که‌م‌خوینانه‌ی له‌ده‌ره‌وه‌ی هێزی شیعر و شیعره‌گراییه‌وه ده‌نووسرین و به‌نیوی شیعر بلاوده‌کریته‌وه له‌لایه‌ن وه‌رگره‌وه پیش‌پاوه‌ییان لێ ناکریت و ناخویندارییه‌وه، چونکه شیعر ته‌نیا گه‌مه‌ی زمانی و گه‌مه‌کردن نییه له‌گه‌ل زمان، به‌لکه ئه‌فراندنی زمانیکه لیوانلیو له‌خه‌یال و هه‌ستی ئیستیتیک و ریتم و دنیا‌بینی و ئاماره‌ و هزر و وینه، یان به‌ شیوازیکی تر زمانیکی میتافۆری پراوپره له‌هزر و ئاماره‌ی نه‌گوتراو و ده‌لاله‌تی دواخراو، ده‌کرێ بلیم ئه‌وه چه‌مکی چێژه ده‌ق و وه‌رگر به‌یه‌که‌وه کۆده‌کاته‌وه، ته‌زووی چێژتیک له‌ پنتی دیار و شاراه‌ی جه‌سته‌ی سۆزانییه‌کی خانه‌دان ده‌کات، چێژتیک هه‌م خوۆشی و سه‌رخوۆشی به‌خشه، هه‌م وروژینه‌ری یاری و لیکنه‌وه زه‌ینییه‌کانه، ده‌ق له‌لای «بارت» جه‌سته‌یه، له‌هه‌مان کاتدا شیعره‌لگری جه‌سته‌گه‌لیکی شاراه‌ی ئیروژتیک و پۆرنۆبییه، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه ئه‌وه‌هه‌ز و چێژ و خه‌یال و راقه‌ی زه‌ینی خویننه‌ره که واته‌ و به‌های ئیستیتیک به‌ تیکست ده‌به‌خشیت.

جا لی‌ره به‌دوا، روو له‌ به‌شی یه‌که‌می کتیبی «خولیا‌ی نووسین» ده‌که‌م و با بزانیان ره‌زا به‌راهه‌نی چۆن له‌ نووسراوی ئازاد ده‌دویت، به‌راهه‌نی پیتی وایه [نووسراوی ئازاد ته‌نیا له‌ کاتی نووسیندا ده‌خولقی، نه‌ پیشتر و نه‌ دواتر]، به‌لام له‌م نووسینه‌یدا زۆرجار به‌ زمانیکی توندوتیژی له‌ چه‌مکی ئازادی و نووسراوی ئازاد ده‌دویت و

هه‌لچوونی توندوتیژییه‌که‌ی ده‌گاته ئاست و راده‌ی زه‌بروزه‌نگی ئازاوه‌یه‌کی زمانی، توندوتیژی و زه‌بر و زه‌نگیک زۆرتر له‌ هاواره‌ شیت ئامیزه‌کانی «ئانتۆن ئارتۆ» ده‌چیت کاتیک له‌ شانۆی توندوتیژدا به‌نیازبوو خودی زمان بگه‌ریتیه‌وه به‌ره‌و ده‌سپیک و سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوون، ئیمه‌ ده‌زانی «رامبۆ» ده‌بگوت له‌کاتی نووسیندا پیتوسته‌ تا سه‌ر ئیسقان ئازاد بین، به‌راهه‌نی پیتی وایه ژیا‌نیک هه‌یه ده‌که‌وتیه‌ نیوان قه‌له‌میک و هیتدی کاغه‌زه‌وه. [ته‌نیا ئه‌وه ژیا‌نه که‌ به‌هۆی قه‌له‌مه‌وه دیته‌ سه‌ر کاغه‌ز، ئه‌گه‌ر نووسین ئامانجیکی هه‌بێ، هه‌ر له‌ مه‌ودایه‌ی نیوان قه‌له‌م و کاغه‌زدا به‌راهه‌نی ژیا‌نی ده‌ق به‌سه‌رخۆ داده‌نیت، بی‌جگه‌ له‌ بوونی خوۆی پیتوه‌ندی به‌هیچ شتیک ده‌ره‌کییه‌وه نییه، [ژیا‌نی نووسراوه‌یه‌ک ته‌نیا به‌ژیا‌نی ئه‌و نووسراوه‌یه به‌سه‌راوه‌ته‌وه و پیتوه‌ندی به‌هیچ هیتیکی ده‌ره‌کییه‌وه نییه، خوۆی ئاسمانی خوۆی ده‌ستینشان ده‌کا...]

ئهم بۆچوونه‌ی به‌راهه‌نی چه‌مکی - محایشه‌مان بیره‌ده‌خاته‌وه، که چه‌مکیکی لاتینییه، به‌ واتای تیبدا ده‌مینیته‌وه و نیشته‌جێ ده‌بێ، واته ئاماده‌یی شتیک له‌ خودی خویدا، به‌پیتی روانینی بنیادگه‌ری محایشه، یان شیکاری محایث، بریتییه له‌ دوورخستنه‌وه و ده‌ربازکردنی ده‌ق له‌سه‌رحه‌م ئه‌و سیاقانه‌ی ده‌وریان داوه، ئه‌وه ده‌قی سه‌ره‌به‌خۆیه به‌ خودی خوۆی که‌ واته به‌ره‌م ده‌هینیت و به‌هۆی جیا‌بوونه‌وه‌ی له‌ هه‌ر شتیک، خاوه‌نداریتی ده‌لاله‌ته‌کانی ده‌کات، توژینه‌وه‌ی -محایث- سه‌رحه‌م توخمه‌ ده‌ره‌کییه‌کان له‌ خودی ده‌ق دوور ده‌خاته‌وه و به‌ ته‌نیا ئاماده‌یی ده‌قی لا‌گرنکه‌ و کار له‌ خودی ده‌قدا ده‌کات، به‌راهه‌نی وای

بۆ ده‌چیت [که‌ نووسراوه‌ پیتوسته‌ له‌ ئازادییه‌کی ته‌واودا بنووسریت، درۆکردن به‌پیتچه‌وانه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی ئازادییه‌ و کاغه‌ز خوینمژ و جه‌للاد نییه! کاغه‌ز ته‌نیا ده‌روونی توژی ده‌وی] به‌راهه‌نی باس له‌ خوێراگه‌یاندن و خوێنوسی نووسه‌ر ده‌کات که‌ چۆن به‌ ناخی خویدا شوێر ده‌بیته‌وه و گوزاره‌ له‌ چرکه‌ساته‌کانی ده‌کات [ئه‌گه‌ر به‌ناخی خویدا شوێر بیته‌وه و تیی بروانی و به‌یانی بکه‌ی، جیهانیشت به‌یان کردوه] به‌راهه‌نی له‌ ئازادی نووسیندا له‌چرکه‌ی نووسین ده‌دویت که‌ چۆن خودی دانه‌ر له‌و چرکه‌یه‌دا له‌ باک‌گراوندی که‌له‌که‌راو داده‌پریت و بیر‌کردنه‌وه و رامانه‌کانی ده‌نووسیته‌وه.

[نووسراوه‌ نابێ گریبه‌ستتیک له‌ده‌ره‌وه‌ی خوۆی هه‌بێ، یان گریبه‌ستتیک له‌ ده‌ره‌وه‌ی خوۆی قبوول بکا] ده‌شی ئه‌م گریبه‌سته‌ چه‌مکی عیشق و جوانی نه‌گریته‌وه، چونکه‌ کرده‌ی نووسین زۆرجار له‌ چرکه‌کانی نا‌گاییشدا به‌هه‌ست و ئاگری ئه‌م چه‌مکه‌ نیویراوانه‌ گه‌مارۆ ده‌دریت، دواتر به‌راهه‌نی به‌دید و روانینیکی -هیکل-ی له‌ خودی نووسراوه‌ و ئازادی نووسین ده‌دویت و ئاماره‌ به‌ جووله‌ی نیو ده‌ق ده‌کات [جوولانه‌وه ته‌نیا له‌ به‌شداری دژکاره‌کان له‌گه‌ل یه‌کتر و تیکه‌ل بوونی دژکاره‌کاندا ده‌خولقی]، هه‌روه‌ها ئه‌رکی نووسه‌ر به‌خودی نووسراوه‌که‌ی ده‌به‌ستیته‌وه [ئه‌رکی نووسه‌ر خوودی نووسراوه‌که‌یه‌تی، نووسراوه‌ش سه‌رتاپا ئازار و خه‌م و شادی و سه‌رخوۆشی و ئاوات و ناکامییه‌ و ئه‌م ژیا‌نه ده‌توانێ چ په‌یامیکی پێ بێ، بی‌جگه‌ له‌ خودی ژیا‌ن؟] ره‌زا به‌راهه‌نی له‌م نووسینه‌یدا زۆر به‌ راشکاوی ئاماره‌ بۆ هزری شاراه‌ی جووژتیک له‌ پووچگه‌راییی و

هیچگه رایبی و بوونگه رایبی ددهات و پیتی وایه نووسهر - دانهر - [چاره‌ی نییسه، غه‌یری ئه‌وی چاو له‌و ئیبلیسه‌ی ناخی خۆی بکاو هه‌ول بدا بو‌ئاشکرا کردنی رازه‌کانی، ته‌نیا که‌سیکیش دا‌یبه‌یه‌که‌نگه‌که‌ ساتیک له‌و ئیبلیسه‌ی ناخی خۆی غافل نه‌بووی]، به‌لام ئه‌وه‌ی لی‌رده‌دا جی‌گه‌ی سه‌رنجه، به‌راهه‌نی ئه‌و پرسپاران‌ه‌ی که‌ ئاراسته‌ی «ئیبلیسی ناخ» ده‌کریت وابه‌سته‌ی منی نووسهری ده‌کات، له‌کاتی‌کدا خۆی منی نووسهر خاوه‌ن که‌سایه‌تییه‌کی عه‌قلانی و په‌وشته‌په‌روه‌و و خۆپاریزه، که‌چی کرده‌ی نووسین وابه‌سته‌ی چرکه‌کانی منی نووسینه، که‌ بریتییه‌ له‌ خۆدیک‌ی مه‌عریفی و له‌ چرکه‌ نا‌ئاگاییه‌کانی نووسیندا تی‌رامان و دنیا‌بینییه‌کانی ده‌نووسیتته‌وه، هه‌روه‌ها به‌راهه‌نی به‌ زمانیک‌ی ئیجگار توندوتیژ ها‌ودژی و دژوازییه‌کانی په‌وشی کرده‌ی نووسین ده‌خاته‌ روو، بو‌نمونه‌ پروانه ئه‌م پارچه‌ نووسینه‌ چۆن هه‌ندی له‌ ده‌رپینه‌کانی «نی‌تسه» مان بیره‌خاته‌وه، [دژوازی گه‌لیک له‌ ناخماندا هه‌یه‌ که‌ ته‌نیا کاتی نووسین ده‌پشکوین، ده‌مانه‌وئ دۆسته‌که‌مان هه‌ناسه‌ نه‌کیشی، نه‌باره‌که‌مان له‌ سه‌ری به‌که‌م کۆلان به‌گه‌رموگوری له‌ با‌وه‌ش بگه‌ری و راجموسین، ده‌ست بکه‌ینه‌ ملی قاتلی خۆمان و له‌گه‌لی به‌ره‌و شوینی داها‌تووی کوژرانی خۆمان وه‌رئ که‌وین، دا‌وای لی‌ بکه‌ین بمانکوژی، کاتی چه‌قۆکه‌ی تا بن ده‌سک له‌سه‌ر دل‌مان ده‌چه‌قیننی و ده‌یسوو‌ریننی، به‌ خۆینه‌که‌مان دو‌عای بو‌ ده‌که‌ین، له‌وپه‌ری مه‌رگه‌وه‌ خۆشه‌ویستی و سوژی دژوازی خۆمان ده‌نیرین به‌ شوین قاتلکه‌ماندا] به‌راهه‌نی به‌م زمانه‌ توندوتیژ و ئایرونییه، به‌ شی‌وازیکی می‌تافو‌ری ده‌یه‌وئ

به‌شیک له‌هزر و بو‌چوونه‌کانی مه‌سیحییه‌ت قَلب بکاته‌وه، په‌نگه ئه‌مه ئاماژه‌ بیت بو‌ نووسینیک‌ی «نی‌تسه» ده‌باره‌ی ده‌رکه‌وتنی مه‌سیح و ئایینی مه‌سیحییه‌ت، که‌ هو‌کاریک بو‌و بو‌ له‌ ده‌ستدانی چیژ و گه‌مارۆدانی چیژی ئی‌رو‌تیک‌ی به‌ کۆمه‌لیک یاسا و ریتسای سونه‌تی، [ئیمه‌ که‌ کوژرانی می‌شهو‌له‌یه‌ک ئازارمان ده‌دا، ده‌بج خه‌نجه‌ری ئه‌و بگه‌رینه‌ ده‌ست و له‌ هه‌موو ده‌می‌کدا ئه‌وه ئیمه‌ین نه‌ک قاتله‌که‌]. به‌راهه‌نی ده‌لی: نووسهر، نه‌خۆشیکه له‌ شیتخانه‌ی وشه‌دا، رایدپه‌رینین، یان «نووسهر نه‌خۆشیکه‌ و وشه شیتخانه‌ی ئه‌وه».

ئه‌م ده‌رپینه‌ی «په‌زا به‌راهه‌نی» سه‌باره‌ت به‌ نووسهر و کرده‌ی نووسین ده‌رپینیک‌ی «ژورژ باتای» مان بیره‌خاته‌وه کاتی ده‌لی: [من بۆیه ده‌نووسم شیت نه‌بم]، واته نووسهر شیتی ده‌نووسیتته‌وه، په‌نگه‌ لای به‌راهه‌نی چه‌مک و زاراه‌ی [شیتخانه‌ی وشه] پی‌وه‌ندی به‌ بوونی زمانه‌وه‌ه‌بیت، که‌ لای ئه‌فلاتون زمان هه‌م ژه‌هره‌ هه‌م ده‌رمان، هه‌روه‌ها زمان لای هایدگه‌ر مائی بوونه، به‌لام دانهر ته‌گه‌ر نه‌خۆشیک‌ بیت و له‌ مائی بوون و شیتخانه‌ی زماندا حاله‌ته‌کانی «ئه‌فـازبا و پسک» و سایکۆلۆژییه‌کانی بنووسیتته‌وه، ئه‌وه له‌ هیرمنیوتیک‌ای «گادامیر» دا ده‌لاله‌ته‌ سایکۆلۆژییه‌کان وه‌لا ده‌نرین و کار له‌سه‌ر ده‌لاله‌ته‌ میتتال و زه‌نییه‌کان ده‌کریت، له‌ روویه‌کی تره‌وه‌ لای (فوکۆ) چه‌مکی شیتی له‌ کرده‌ی نووسیندا به‌ توخمیک‌ی گه‌نگ دا‌ده‌نریت، بۆیه به‌راهه‌نی ده‌لی «نووسین له‌ هه‌ناوی خولیایی و جینیایه‌ت و ترس و مه‌ترسی و دردۆنگی و جینو و خۆکوژییه‌وه‌ دپته دنیا»، دواتر به‌راهه‌نی هه‌ر له‌م

به‌شه‌دا به‌شی‌وه‌یه‌کی ترسناک له‌ خۆدی «کتیب» ده‌دویت و ده‌لی: «فاتحی راسته‌قینه‌ نووسهر نییه، به‌لکو کتیبه، کتیب ته‌نانه‌ت نووسه‌ریش فه‌تح ده‌کا، مو‌ته‌که‌ سواری سنگی نووسهر ده‌بج و له‌ژیر قورساییی ترس و خۆفی خۆیدا له‌نیوی ده‌با»، ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌ بو «جاک دریدا» که‌ پی‌داگری له‌سه‌ر رۆلی کرده‌ی نووسین ده‌کات و له‌ خه‌سله‌تی گه‌نگی پی‌دانی ئه‌فلاتون به‌ په‌گه‌زی «ئاخاوتن» جیا ده‌که‌وتته‌وه، یان به‌ شی‌وه‌یه‌کی تر جاک دریدا له «گراماتۆلۆژی- نووسینناسی» دا هه‌ول ده‌دات چه‌مکی «فارماکون»ی زمان «ده‌رمان / ژه‌هر» هه‌لبه‌ه‌شینیته‌وه، دریدا نه‌ک هه‌ر په‌خه‌ له‌ ئه‌فلاتون ده‌گه‌ریت، به‌لکو پی‌ی وایه «سو‌سیر» یش له‌به‌ر هو‌کاری میتافیزیک‌ی ناچار بووه‌ بایه‌خ و گه‌نگییه‌کی زۆر به‌ ئاخاوتن و رۆلی مه‌دلۆول بدات و له‌ هه‌مان کاتدا خۆدی نووسین و رۆلی «دال» پشتگو‌ی بخت، لای دریدا زمان بریتییه‌ له‌ نووسین، یان گشت شتیک له‌ نووسین پی‌که‌هاتووه، ئه‌وه‌تا له‌ کتیبی «ده‌رمانخانه‌ی ئه‌فلاتون» دا چه‌مکی لی‌کچواندنی نووسین به‌ فارماکون، هه‌لده‌ه‌شینیته‌وه.

په‌زا به‌راهه‌نی له‌ نووسینیی دو‌وه‌مدا به‌نیوی زمانی ئازاد پی‌ی وایه «زمان لای نووسهر که‌رسته نییه، ته‌نانه‌ت ئامانجیش نییه، زمان مه‌رگه، مه‌رگیک‌ی له‌سه‌ره‌خۆ، نووسهر ته‌رمی خۆی له‌ زماندا ده‌نیرتی»، به‌راهه‌نی له‌ژیر کـاریگه‌ری بیروبو‌چوونه‌کانی نی‌تسه، بارت، دریدا، به‌دوای ئازادی زمان و زمانیک‌ی ئازاددا ده‌گه‌ریت و ئازادی جیهان و ژبانی مرۆث به‌ ئازادی زمان په‌یوه‌ست ده‌کات، به‌راهه‌نی

دهلج «زمان نازاد بکن، جیهان نازاد دهج، زمان بخنه بهندهوه، جیهان دهکوهیتته بهندهوه»، بهلام زمان بۆ خۆی بوونهوه ریکی سه رکیش و نیگه رانه و هه رگیزاو هه رگیز دهسته مو ناکریت، له بهر ئه وهی پیوهندی نیوان دال و مه دلوول جیگیر و چه سپاو نیبه، که واته وانا جیگیر نیبه، بۆ نمونه بنیادگه ره کان هه ولیان دا له ریکه ی دارشتنی کومه لیک یاساوه له پیوهندی نیوان دال و مه دلوول بکۆلته وه و خودی وانا دهستنیشان بکن، بهلام «لاکان» ئه وهی سه لماند که پیوهندی له نیوان دال و مه دلوولدا جیگیر و نه گۆر نیبه و له کۆتاییشدا مانا «واتا» جیگیر نیبه، دواتر جاک دریدا هات و گه یشته ئه و پروایه که جیا وازی له نیوان ده واله کان «الدوال» دا ئاماده نیبه، له بهر ئه مه وانا بهردهوام دوا ده خریت، یان به دوا خراوه یی ده مینیتته وه، بهلام دهشی، ئه م بۆ چوونه ی به راهه نی سه بارهت به زمانی نازاد و نازادی زمان له بۆ چوونه توندوتیژه کانی «نیتشه» و تا عوونه که ی «ئارتق» نزیك بکه ویتته وه، ههروهها له چۆنیه تی به کاربردن و مامه له کردن لای [قییتگنشتاین ۱۸۸۹- ۱۹۵۱] که پیی وابو به کاربردن ژیان و جووله به زمان ده به خشیت، ههروهها نیتشه ده بگوت «بنوسه پاشان بیربکه ره وه»، بهلام دوا جار دانه ر- نووسه ر- هابیتوس و باکراوندی خۆی ده نووسیتته وه، رهنگه به شیک له و بۆ چوونانه ی به راهه نی سه بارهت به چه مکی زمان، پیوهندی به «شه پۆلی شیعیری زمانی» به وه هه بیت، که خودی به راهه نی به دامه زرینه ری نیوزه د ده کریت، کاتیک ده گاته ئه و پروایه و ده لج [من ده لیم زمان به ره و خولیایی راده ن، ته وای چوارچیوه و

یاسا و ریتسا و گرتیه ست و یه سقانه کانی تیک بشکین، ته وای کیش و سه روا و قافیه کانی که وه ک کۆتری دیل وان، نازادبان بکن،]، بهلام لیسه دا پرسیا ریک خۆی ده سه پینیت، ده بج به راهه نی له شه پۆلی شیعیری زمانی، گرنگی به توخمی پۆیه تیکا و مینیمال و ئه بستراکتی زمانی دابیت؟ چونکه زۆرجار له جیهانی شیعه را کرده ی دارژانی له راده به ده ده قی شیعیری دوو چاری درژاداری و چه لته چه لته ی زمانی ده کات و له وانه یه ده ق توخمی پۆیه تیکا له ده ست بدات و وه رگر تووشی جو ریک له وه رسی و بیزاری بکات و نه توانیت بهرده وامی به کرده ی خویندنه وه بدات، ئاخۆ له هه مان شه پۆلی شیعه ریدا رۆلی خوینته ری به شپوه یه کی قوول به هه ند وه رگرتوه، هه لبه ته زۆریه ی ره خنه کار و بیرمه ندانی بواری ئه ده ب جه خت له سه ر خوینته ر و کرده ی خویندنه وه ده کهن، واته ئه وه خودی خوینته ره وانا و جووله و ژیان به تیکست ده به خشیت، تا ره خنه کاره بیرمه ندانه کان جو ره کانی خوینته ر پۆلین ده کهن، بۆ نمونه «رۆلان بارت» خوینته ر به هیدونی «شه هوانی» ده بینیت، ههروهها زۆریه ی ره خنه کاره بیرمه ندانه کانی بواری ئه ده ب ده ستنیشانی جو ری خوینته ریان کردوه، ئیکۆ و خوینته ری نمونه یی، نایزه ر خوینته ری ناوه کی، وۆلف و خوینته ری چاودیر، ریشاتیر و خوینته ری سه رکه وتوو، فیش و خوینته ری میسالی... تاد، به تایبه تی قوتابخانه ی کۆنستانس و «تیوری وه رگرتن» یاوس و نایزه ر... بایه خ و گرنگیه کی زۆریان به رۆلی وه رگر داوه، ره زا به راهه نی به ده وای زمانی کدا ده گه ریت گوزارشت له چه قیقه تی بوون و ژیان بکات، ئه و زمانه رهت ده کاته وه که له راده به ده ر

پاگژ بۆته وه، زمان پیوسته سه ره جم بواری و کایه کانی ژیان بگرتته وه و له نوین و چرپای چرکه کانی ئیرۆتیکی و تراژیدیای ژیر پای سیداره کان هه لبه قوولیت، به راهه نی له م نووسینه دا زۆرجار هزر و تیفکرینی به زمانیکی میتافۆری ده رده پرت، زمانیکی لیوانلیوه له موزیک و ئامازه و وینه ی شیعیری، ئه م پارچه نووسینه ی به راهه نی ئامازه یه بۆ نووسینیکی «نیتشه» سه بارهت به زمان و میتافۆر [ده بینج که مانای گه لئ له وشه کان ساخته چین، خوازه کان رووخه کن و یچواندنه کانی داگیرکه رانه ن، ده بینج که خه فه قان به سه ر زماندا زال بووه] ره زا به راهه نی وا دیاره وه ک دکتۆریکی زانکۆ، له زماندا داتاشراوی زانکۆکان و خویندنی بالا و وه رس و بیزار بووه، بۆیه به ده وای زمانیکی پاراو و ره سه ندا ده گرت، زمانیکی خالی بیت له مۆرکی ده سکرد و ده سه لاتی فره می.

با سه یری ئه م پارچه نووسینه ی به راهه نی بکه یین: [له چوار رییانه کان له قه ره بالغتترین کاتی رۆژدا ئه و کاته ی که شو فیریکی ئاسایی قاموسیکه پر له وشه ی زیندوو، ژنیکی هه لته و ته کاوی چرچولۆچ له په نا پیاویکی لووت به رزی ئیداره یی، هه مبانه یه ک له وشه ی به ره لالا، ئاوینه یه کی زمان پاراو دانین و ره سه نایه تی وشه کان ئاشکرا بکن، مه رگ بۆ خویندنی بالا! چونکه زمان، زمانی ره سه ن و پر ئاهه نگ و زیندوو و پر له هه یه جان له حه نجهره ی شو فیری که م خویندنه واره وه داده رژی، ئه م زمانه ش شتیکه له حه نجهره ی پیاوان و ژنانی خویندنه وار نایه ته ده ری، له مه یخانه و گۆره پانی قه تل و جه نایهت و تریاکخانه و قه چه خانه کان، له شونجی گشتی و مه یدانجی تۆپی پی و

هۆلی گشتی و گۆرستان... زهفت دانین و تۆماریان بکهن... پیتی وایه زمانی سه رجهم ده ورگی پانی شانۆکان و مامۆستایانی قوتابخانه و زانکۆ و قوتابیان داتاشراون، زمانیکه ناتوانی پیوهی بژی، ناتوانی نازاد بی و هان بدریت و تووشی دلّه خورپه بی، به راهه نی ده لئی پیوسته زمان له پال جه نایهت و مهرگ و شبنگپری و ئیعدام و ئه وینداریدا بدۆزینه وه، ههر بهم هۆیه وه به دلیم زمان به ره و خولیا بی رادهن، چلک و په له ی گرتیه سستی ئه خلاق و ئه دهب و پیزمان و کیش و سه روا له سه ر ته ویلی پاک که نه وه، به لام ئه م روانینه ی به راهه نی بو خودی زمان و گه ران به دوای زمانیکی پاراو و ره سه ن، له به ره تدا روانینیکی سونه تییبه، ئه و له ده سپیکی ده برینی ئه م تیمه و بابه ته دا جه خت ده کاته وه له سه ر کرده ی تۆمار کردن، چونکه کاتئ وشه درده بردریت یه کسه ر ده مریت، ئه مه روانینیکی ئه فلا تونییبه بو کرده ی ئاخاوتن، ئه فلا تون پیتی وایه ههر تاقه وشه یه ک که وازه ده کرتیت یه کسه ر ده مریت، به لام کیشی زمان به تاییه تی له بواری نووسیندا، پیوهندی به پاک کردن وه و پاراوییه وه نییه، چونکه زمان چه شنی بوونه وهریکی سه رکیش و نیگه ران هه میسه له دان و ستان و ئاویتته بوندا یه و وشه کاتئ به پیتی گۆرانکارییه کانی کۆمه لگا و جیهان به های ئیستیتیکی له ده ست ده دات، وشه تر شوتینی ده گرتیه وه، چونکه خودی زمان چه شنی بوونی مرۆف له سک و زایه کی به رده و امدا یه، پاشان بوونی زمان لای هایدگهر و فیتگشتاین و چه ندان بیرمه ندی تر بریتییبه له هزر - فیکر - له بواری تۆمار کردن و نووسینیشدا، پیشکه وتن و په ره سه نندی زمان

په یوه سته به کیشی «Context - کۆنتیکست» سه وه - ناوکۆبی - سیاق - نه ک پاک کردن وه ی زمان له وشه ی بیانی و گه ران به دوای ره سه نایه تی، به تاییه تی له م سه رده مه ی ئیستای گلۆبال و پۆست مۆدیرن و هایپه ر تیکستدا، له بهر ئه وه ی خودی و اتا له کۆنتیکستی رسته وه ده سته وازه دا ده گه ری و ده ستگیر ناکریت، لیره دا کیشی هیرمنیوتیکا و راقه سه ره له ده دات، ئه م بوچونه ی گه ران به دوای ره سه نایه تی و پاک کردن وه ی زمان له تاقه وشه ی بیانی زۆرتر له گیره انه وه گه وره کانی مۆدیرنیه وه سه رچاوه ده گرتیت، چونکه زمان به شیوازیکی گومانکارانه مامه له له گه ل پرسی جوړاوجۆر ده کات و هه ول ده دات رست و رسته گه وره و زبه لاجه کانی هزر تیک بشکینیت و به زه نیکی کراوه مامه له له گه ل جوانییبه کانی جیهان بکات، ره زا به راهه نی له هه ندی شوینی ئه م نووسینه دا به شیوازیکی ئیجگار توندوتیژ له چه مک و چاره نووسی زمان و به کاربردی زمان ده دوت... [نووسه ر جوړیک ده نووسی که ده لئی به قه له م ژه هر ده کاته ده ماری خو یه وه هه میسه ش خو ی ساتیک بهر له هاوارکردن و ساتیک بهر له خولیا بی و ساتیک بهر له مردن نیشان ده دا، نووسه ر زمانی خو ی له ژه هر هه لده کیشی و ته رمی خو ی له زماندا به جی دیلتیت و تی ده په ری]، به لام ئه م لیکۆلینه وه ی به راهه نی له زۆر شوتیندا پرسنگی هزری پۆست مۆدیرنه ی لی ده رده که ویت، بو نمونه [قور په سه ر ئه و نووسه ره ی که وه ک پشیله یه ک ده چی که ئه سللیکی ئه خلاق و وه ک مشک به ده مه وه ده گری و ده چیته جیه کی چۆل و په یتا په یتا له به ینی ددانیدا ریکی ده گوشتی، ئه سللیکی ئه خلاق له

مشکیکی توپیو بوگه نتره]. له شوینیکی تر دا هه ول ده دا چه مکی ئایدیۆلۆژی و قه راردادی هه لبه وشینیتته وه، چونکه ئایدیۆلۆژیا هه میسه چه شنی کارگه یه کی ره ش ژه هری رق و بوغز و کینه به ره هم ده هیتیت و مرۆقه کانی کۆمه لگا به گژ یه کتریدا ده کات، هه ره ها ره زا به راهه نی وای بو ده چیته که پیوسته زمانی نازاد و نازادی نووسین بگاته ئاست و راده یه ک، نووسه ر ئابرووی خو ی به ریت و پوچی و چرووکی خو ی بنووسیتته وه، له هه مان کاتدا کار له سه ر بابه ته په راویز خراوه کان بکات [نووسه ر ده بی سووکی و چرووکی خو ی به سلمیت، عیرفانی راسته قینه، یانی ناسینی بی شه رمی و بی ئابرووی خو ت، ئه و ناسینه ش زمانیکی جیوازی ده وی، ئه هه نیکی جیوازی ده وی، زمان ده بی به هوی ورتنه و غه ربزه و خه ون و خه یال و په شیمانی و گومان و دردۆنگی و نه خو ش و شیتی ده ستی به سه ردا بگری، زمان ده بی به پیسی و بی شه رمی و خوین و خوینی مه ییو و شویشی تووره و ره سه نی سلووله کانی له ش و هه لقولانی له ناخی زگپری ئالوده بی، ئه م زمانه شویشگری ده بی له هه ناوی روح و خولیا بونه وه ده ره یندری، سه مای سیحراوی وشه گه لی ئه م زمانه، ریزمانی ئه وه، هیرشی سیلا و ئاسایی وشه ئاهه نگی بو داده نی]، دواجار به راهه نی به دوای زمانیکدا ده گه ریت له ئاکاره کانی شه یسانی ناخه وه هه لقولاییت، [زمانی نووسراوه ده بی گه لاله ی خه یالی ئه و شه یتانه بی هه ر که سه ی ئه م شه یتانه ی ناخی نه بی، نووسه ر نییه]. له کۆتاییدا نازادکردنی زمان به نازادکردنی شه یسانی ناخه وه په یوه ست ده کات و وای بو ده چیته [زمانی ئاسایی، زمانی رووناکی و زمانی رۆژ و

ههتاو ناتوانی زمانی ئەو شەیتانە بێ، شەیتان لە تاریکیدا، لە قوولایییدا، لە شەهوەزەنگدا لە خەلۆتەتی پر لە پیلان و دەهۆ و نابووتیدا دەژی، شەو زمانی شەیتانە، ئەو شەیتانە ئازاد کەن، بەراھەنی لەم بابەتەدا بەشێوەیەکی ناراستەوخۆ ئامازە بۆ ئەو گرتبەستە دەکات کە لەنیوان «فاوست» و شەیتان ئەنجام دراو، ئاخ ئەم زمانە شەیتانییە زۆرتر لای شاعیرە مەلعونەکان بوونی هەیە، بە تاییبەتی لە دەقە نەفرەت لیکراوەکانی شارل بۆدلیر و رامبۆ و ئیدگار ئالان پۆ و شیعرە سوحاقیبەکانی سافۆ و تیکستە بێ ئیتیک و مۆزالیەکانی مارکیز دی ساد... تاد، بەلام رەزا بەراھەنی دەیهوێت ئەم زمانە شەیتانییە ناخ بۆ بنیادی دەقەکانی شەپۆلی شیعری زمانی بگوازیتەوه، کەچی ئەم جوۆرە زمان و حالەتە لە بنەرەتدا پێوەندییەکی قوول و سەرەکی بەچۆنیەتی هەلکەوتنی هێزی داھێنانی تاکەسەکانەوه هەیە، شاعیر ئەو ئەزموونی ئەدەبیدا سوود لە تەکنیکی ریتباز و شەپۆل و قوتابخانە ئەدەبیەکان وەرەگرت، بەلام لە کۆتایییدا ئەوێ گەرنگە چۆنیەتی دەرپرین و فۆرم و هێزی دنیا بێنی خۆبەتی، بۆ نموونە ترستیان تزارا وەک مرقۆچکی نامۆ رەفتار و هەلسوکەوتیشی دادایی بوو، ئەندری برۆتۆن... بارستاییەکی بوو لە باکگراوندی فەلسەفەیی سوربالی و نووسینی ئۆتوماتیکی، مەبەستم لە چۆنیەتی هەلکەوتنی کەسایەتیەکان و هێز و توانایی داھێنانیانە، لە روویەکی دیکەوه بەشیک لەو بۆچوونانە بەراھەنی دەرەحەق بە زمان لەگەڵ چەمکی فاشییبەتی زمان لای «رۆلان بارت» تیک دەکاتەوه، ئیستر دکتۆر رەزا

بەراھەنی لە سییەم نووسینییدا بەناوی [نووسراو و مەرگ] لەلایەک لە کردەوی نووسین و لایەنی دلەخوریە دەدوێت، لەلایەکی تر ناپەرەزایی خۆی بەرانبەر بە رەفتار و هەلسوکەوتی رەخنەگرە ئەخلاقیی و ئایدیۆلۆژی و دۆگماییەکان دەردەبرێت، بە تاییبەتی رەخنەگرە ئەخلاقیی و ماستاویچیەکان، ئەوانەیی بۆ پاراستنی پێگە و بەرژەوێندی تاییبەتی خۆیان بەکۆمەڵێک دروشمی بریقەدار لە چەمکی گەشبینییەکی رووکەش و رەوشی پەرەردەیی و ئیتیکی دەدوێن.

بەراھەنی دەلی [وا دیارە نووسین لە مەر دڵەخوریەوه جوۆریک لادەرییە] ئامازە بە هەولێ رووکەشانەیی ئەو رەخنەگرە ئەخلاقیی و ئایدیۆلۆژییانەوه دەکا کە چۆن باسیان لە دەقەکانی هەریەک لە، جوۆس، بیکیت، فۆکنەر، یۆنسکو، هارۆلد پینتەر... تاد کردووه، پاشان بەراھەنی دەلی «ئەخلاق چییە؟ کە رەخنەگرانی ئەخلاقیی ئاوا ملی خۆیان بۆ دەشکێن؟ قەحبەییەکی دەستاودەست لیکراوه لەسەر دەمیکیەوه بۆ سەرەدەمیکی... تاد»، هەرەها دکتۆر رەزا بەراھەنی رەخنە لە هەندێ لایەنی کۆمەڵگای لیبرالیزمی خۆراوا دەگرت، بە تاییبەتی ئەو نووسەرانی جێتو بە «جوۆس» و «بیکیت» دەدەن و شانازی بەو بەشە پوکاوەی لیبرالیزمی خۆراوا دەکەن، بەراھەنی داکۆکی لە دەقەکانی بیکیت دەکات و دەلی هارۆلد پینتەر سەبارەت بە بیکیت دەلی: [هەرچی زیاتر دەچیتە پێشی، پتر لەگەڵ چێژ و تامەزرۆیی من گونجاوه...]. بەراھەنی دەلی شێوازی بیکیت تەواوی میژووی لەنیوچوون و توانەوهی ژیاوی خۆراوا، پاشان بەراھەنی پرسپاریتیک دەرووژنییت و

دەلی: «ئایا بەختەوهی راستەقینە بوونی هەیە؟ نا قەت قەت! لەو بارودۆخەدا نە بەختەوهی کۆمەڵایەتی بوونی هەیە، نە بەختەوهی تاکەکەسی و نە بەختەوهی خودایی! تەنیا خۆراگری و مەرگ بوونیان هەیە، تەنیا ژیاوی بوونی هەیە و مەرگ بوونی هەیە، ژیاویش ئەو شتە وا لە هەمبەر مەرگدا وەستاوه و بەرخۆدان لە نامووس و بوونی خۆی دەکا» لە کۆتایییدا جەخت لەسەر دلەخوریە و دیالیکتیکی ناخ و دەروونی تاکەکەس دەکات و دەلی لێگەرتن با ئەو ناخی خۆی هەلچۆرینتی، چونکە ئەو کۆمەڵگاش دەردەدا لەگەڵیدا... ئەدا و رەوشت و یاسا و ریتسا و ئەخلاقیی خۆتان لەسەر رینگاکەیی لابەن، ئەوێ لێرەدا گەرنگە دکتۆر رەزا بەراھەنی بە شێوازیکی قوول و فرەرەهەند باس لە ئازادی نووسین و نووسراوی ئازاد و زمانی ئازاد و نووسراو و مەرگ دەکات، مەبەستی ئەوێ پێویستە شیعری پێوەندییە باوەکانی ئیتیک و مۆزالی تیک بشکێنیت و منی شیعری بەوپەری ئازادییەوه دلەخوریە و خەیاڵ و هەستی ئیستیتیکی و تیفکرین و دنیا بینیەکانی بنووسیتەوه، چونکە شیعری چەلتە چەلتی زمانی نییە، بەلکۆ کارکردنە لەنیو سیستم و مۆسیقای زمان و تۆمارکردنی ئەو ریتیمە سپیانەییە کە خودی زمان لەخۆوه دەریان دەبریت، ئاخ شیعری زمانە... زمان.

سەرچاوه:
 ناوی کتیب / خولای نووسین.
 نووسینی / دکتۆر رەزا بەراھەنی.
 وەرگێرانی / ئەمین گەردیگلاتی.
 چاپی یەکەم / ۲۰۰۸.
 چاپخانەیی خانی «دەوێ».
 دەزگای توێژینەوه و بلاوکردنەوهی موکریانی.